

Sygn. akt I C 118/16

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym:
Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Nowak

Protokolant :sekr. sąd. Sylwia Domańska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.**

przeciwko **B. Z.**

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od B. Z. na rzecz Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 14,01 złotych (czternaście 01/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 118/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 sierpnia 2015 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powódka Miejskie Przedsiębiorstwo (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wniosła o wydanie przeciwko B. Z. nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zasądzającego na jej rzecz kwotę 204,40 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów postępowania, w tym 30 złotych opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powództwa wskazano, że na dochodzoną kwotę składa się 200 złotych opłaty dodatkowej naliczonej w związku z korzystaniem przez pozwaną z komunikacji miejskiej bez ważnego biletu w dniu 18 listopada 2014 roku oraz kwota 4.40 złotych tytułem opłaty za podróż. Pozwana mimo wezwania do uiszczenia należności w terminie 30 dni i skierowania do niej przedsądowego wezwania do zapłaty, do dnia wniesienia pozwu nie dokonała stosownej wpłaty.

(pozew – k. 2 – 5)

W dniu 11 września 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 6)

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty z dnia 11 września 2015 roku w całości i przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Rejonowemu w Zgierzu.

(postanowienie – k. 10)

Na rozprawie w dniu 9 czerwca 2016 roku nikt się nie stawił mimo prawidłowego powiadomienia o terminie. Przewodnicząca stwierdziła, że do akt sprawy wpłynął dowód wpłaty na rzecz powoda kwoty 318,40 złotych w sprawie I C 118/16.

(protokół rozprawy – k. 30)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2014 roku w wyniku kontroli biletowej w pojeździe Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. stwierdzono brak biletu uprawniającego do przejazdu u B. Z.. W wyniku kontroli kontroler biletowy wystawił na nazwisko pozwanej wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej nr (...), w wysokości 200 złotych oraz 4,40 tytułem opłaty za podróż.

(uwierzytelniona kserokopia wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej nr (...) – k.19)

W dniu 21 stycznia 2015 roku powód wysłał na adres pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty, wzywając go do uiszczenia kwoty 215,92 złotych, stanowiącej równowartość opłaty dodatkowej, wartości biletu oraz naliczonych przez powoda odsetek. Pismo zostało odebrane w dniu 12 lutego 2015 roku.

(uwierzytelniona kserokopia ostatecznego przedsądowego wezwania do zapłaty – k. 20, wraz z kserokopią wydruku ze śledzenia przesyłki – k. 21)

Należność dochodzona pozwem – 200 złotych to opłata dodatkowa naliczona w oparciu o przepisy uchwały nr XXXI/551/12 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 25 stycznia 2012 roku w sprawie ustalania opłat za usługi przewozowe lokalnego transportu zbiorowego w Łodzi (Dz. Urz. Woj. Łodz. 2012.517), zaś 4,40 złotych to opłata za przewóz.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 9 czerwca 2016 roku do tutejszego Sądu wpłynęło potwierdzenie uiszczenia przez pozwaną na rzecz powoda kwoty 318,40 złotych na poczet zadłużenia wynikającego z tytułu przejazdu bez ważnego biletu dochodzonej przez powoda w sprawie prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Zgierzu pod sygn. akt I C 116/16.

(przelew z rachunku – k 26)

Przedmiotowy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego materiału dowodowego, który uznał za wiarygodny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują regulacje zawarte w uchwale nr XXXI/551/12 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 25 stycznia 2012 roku w sprawie ustalania opłat za usługi przewozowe lokalnego transportu zbiorowego w Łodzi (Dz. Urz. Woj. Łodz. 2012.517). Na mocy powołanej uchwały uprawnieni kontrolerzy mają prawo dokonywać kontroli biletów w pojazdach komunikacji miejskiej w Łodzi. § 9 uchwały stanowi, że w przypadku stwierdzenia przez kontrolera braku biletu lub posiadania przez pasażera biletu nieważnego, ma on prawo wystawienia wezwania do zapłaty opłaty dodatkowej w wysokości 200 złotych, która podlega zapłacie w terminie 30 dni od daty wystawienia wskazanego dokumentu. Zgodnie z § 10 uchwały opłata dodatkowa zostaje anulowana w przypadku uiszczenia opłaty manipulacyjnej w wysokości 10 złotych oraz przedstawienia w terminie 7 dni od daty wystawienia wezwania do zapłaty ważnego w czasie kontroli imiennego biletu okresowego lub aktualnego w dniu kontroli dokumentu poświadczającego uprawnienie do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego.

W toku procesu pozwana dokonała na rzecz powoda wpłaty kwoty 318,40 złotych obejmującej należność główną stwierdzoną wezwaniem do wniesienia opłaty dodatkowej nr (...), tj. kwoty 204,40 złotych oraz odsetki ustawowe od wskazanej kwoty za okres od dnia 19 grudnia 2014 roku (daty następującej po dniu wskazanym w wezwaniu do wniesienia opłaty dodatkowej) do dnia 23 maja 2016 roku (data dokonania wpłaty) w kwocie 21,01 złotych.

Skoro więc pozwana zaspokoiliła w całości roszczenie powoda dochodzone w niniejszej sprawie, co jednoznacznie wynika z tytułu dokonanego w dniu 23 maja 2016 roku przelewu, w którym pozwana wskazała, iż wpłacona kwota 318,40 zł dotyczy należności dochodzonej w sprawie prowadzonej pod sygnaturą I C 118/16 wraz z odsetkami i kosztami procesu, której to należności powód domagał się od pozwanej, to powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne w dniu orzekania, gdyż powód – pomimo odnotowania dokonanej przez pozwaną wpłaty ww. kwoty – nie cofnął swojego żądania w żadnej części.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył pozwaną kosztami procesu w kwocie 107 złotych (w tym 30 złotych z tytułu opłaty sądowej od pozwu, 60 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), uznając, że to pozwana jest stroną przegrywającą niniejsze postępowanie, gdyż dokonując spłaty należności dopiero w trakcie procesu dała powód do wytoczenia powództwa (tak też Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 21 lipca 1951 r. w sprawie C 593/51). Mając jednak na względzie, iż wpłacona przez pozwaną w dniu 23 maja 2016 roku kwota 318,40 zł uwzględniała również koszty procesu do kwoty 92,99 złotych Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda pozostałą kwotę nieuiszczonych kosztów procesu w kwocie 14,01 złotych.